

Thans haer afscheyd sullende nemen, stak se me vier ducatonnen in de hand, met belofte van my by de eerste gelegenheid meer te zullen geven; waer in zy ook haer woord seer getrouwelyk hield, want ik geloof dat ik in vyf weken, welke ik het bed en hui: genootsaekt was te houden, en binnen welke tyd zy my noch drie malen in het zelve gewaad quam bezoeken, meer als seventig guldens van haer getrocken heb sonder daer eens by te rekenen een nieuw kleet, 't geen ze my maken liet zo als ik even uit myn ziekte was gekomen, en dat alles op hoop dat men noch eens gelegenheid sou vinden om door den houwelyksband voor altyd aen malkander verknocht te worden. Ik weet niet wat bekoorlikheden dit lieve meisje doch in my gevonden mag hebben, die haer zo buitensporige dingen deden begaen, want d'eigen liefde heeft my noit zo seer verbind, of ik heb altyd wel kunnen sien, dat'er schoonder en welsprekender Manspersonen in de wereld waren, als ik. Maer het schynt dat haer dit rampzalig lot van den hemel beschoten was. Wanneer ik nu weer zo ver was gekomen, dat ik straet betreden konde, hield ik myn verkering gelyk als te vore met myn verliefde Maayke, die hoe langer hoe minder haer liefde konnende wederstaen, eindelyk my door honderd tekenen te kennen gaf, datze geerne van den ondragelyken last haers maegdoms verlost wilde zyn. Zelfs waerd ze zo stout, datze my by wylen als wy met malkander wat stonden te malen, seer vreemde grepen deed, daer ik gants weinig behagen in schepte om dat ik niet en had daer haer tanden zo seer na waterden, en't geen ik haer geerne gegeven soude hebben, (want ze was de lelykste niet, en ten anderen had ze wel zo veel aen me te goed) indien de natuur my daer mede voorsien had, maer nu helaes moest ik allerhande uitvlugten soeken om my van een saek t'ontsien, daer menig Ruiters zyn hoogste geluk in gesteld soude hebben. Dit was d'oorzaak, datze verscheidene malen seer misnoeg van my afging; want opentlyk uit dorst ze het niet zeggen wat haer scheelde, en ondertusschen bemerktese wel dat ik haer gebaerde niet verstaen wilde. Zeker avond, wanneer ze meer als na gewoonte had laten blyken waer't haer schorte, wierd ze so onverduldig over datik haer dartele liefkoosingen niet beantwoorde, datze my met de tranen van spyt in d'oogen wel schamperlik myn koelheid verweet, Hendrik, Hendrik, zei sy onder anderen, gy veinst my niet te verstaen, maer de tyd sal nog wel eens komen, dat het u berouwen sal so schone gelegenthede verwaerloost te hebben Hier op, als of sy beschaemt had geweest over dat sy sig al te ver had bloot gegeven, trad sy ten huuse uit, zonder dat ik haer door de beleefdste woorden des werelts wederhouden konde.